

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἁπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεία Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΕ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2081	Κυριακὴ Βαΐων (Φιλ. 4,4-9) 1 Ἀπριλίου 2018 πρωὶ	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	--	---

Ὅλα ἀρχίζουν ἀπὸ τὴ σκέψι

«Ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα προσφιλή, ὅσα εὖφημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε» (Φιλ. 4,8)

Οἱ περισσότεροι ἀπὸ μᾶς, ἀγαπητοί μου, ποὺ λεγόμαστε Χριστιανοί, δὲν δίνουμε προσοχὴ καὶ σημασίαν στὸ ἐσωτερικὸ τῆς ψυχῆς μας. Ποιὲς σκέψεις κυκλοφοροῦν στὴ διάνοιά μας, ποιὰ αἰσθήματα τρέφει ἡ καρδιά μας, ποιὰ εἶνε τὰ θελήματα τῆς ψυχῆς μας· νὰ ζητήματα, στὰ ὁποῖα δὲν δίνουμε προσοχή. Προσέχουμε μόνο τὸ ἐξωτερικόν· ὅλη δηλαδὴ ἡ ἐξωτερικὴ μας συμπεριφορὰ νὰ εἶνε ἐν τάξει, «καθὼς πρέπει», σύμφωνη μὲ τὴν ἡθικὴν ἀπαιτήσιν τῆς σημερινῆς κοινωνίας, καὶ **ἀδιαφοροῦμε γιὰ τὸ ἐσωτερικὸ τῆς ψυχῆς μας**. «Καθαρίζουμε», σὰν ἄλλοι φαρισαῖοι, «τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος», ἐνῶ τὸ «ἔσωθεν» κρύβει ὅ,τι ἀκάθαρτο καὶ ἀηδιαστικόν (Ματθ. 23,25).

Καὶ μόνο ἀδιαφοροῦμε; Τὸ χειρότερο εἶνε ὅτι θέλουμε νὰ ἐξαπατοῦμε τὸν ἑαυτό μας καὶ νὰ καθησυχάζουμε τὴν ἀρρωστημένη συνείδησί μας μὲ τὸν φαρισαϊκὸ λογισμό, ὅτι διήθεν μία ἀμαρτωλὴ κατάστασι (σκέψι, φαντασία, πρόθεσι, ἐπιθυμία, σχέδιο) μόνο ἂν φανερωθῇ συνιστᾷ ἀμαρτία· **ἐφ' ὅσον τὸ κακὸ δὲν ἐξωτερικεύεται** καὶ δὲν ἐκδηλώνεται δημοσίως ἀλλὰ μένει κρυμμένο μέσα μας, **δὲν ἀποτελεῖ ἀμαρτία!** Ἀφήνουμε ἔτσι ἐνσυνειδήτως καὶ ἐκουσίως νὰ βόσκουν μέσα μας ἀνενόχλητα ὅλα τὰ θηρία τῶν παθῶν, νὰ τρέφονται καὶ νὰ γιγαντώνονται, καὶ κοιμόμαστε ἥσυχοι. Τί ἀπάτη, τί πλάνη, τί κίνδυνος!

Ἀλλὰ ὁ Χριστὸς ἀπὸ τὰ παιδιὰ του καὶ τοὺς μαθητάς του δὲν ζητάει ἀπλῶς μία ἄψογη ἐξωτερικὴ συμπεριφορὰ. Πολλὲς φορὲς μᾶς ἐδείξε, ὅτι παραβλέπει, περιφρονεῖ καὶ ἀκόμα στηλιτεύει αὐτὸ τὸ «θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις» (Ματθ. 6,1· 23,5). **Μὲ τὸ ἔμπρακτο παράδειγμα του, ὅπως βλέπουμε, δίδαξε κάτι ἄλλο.**

✓ Δέχθηκε π.χ. τὴν πρόσκλησι τοῦ τελώνου **Ματθαίου** νὰ παρακαθίσῃ στὸ τραπέζι μαζί μὲ

ἄλλους τελῶνες, ἐνῶ οἱ φαρισαῖοι ρωτοῦσαν πειραγμένοι· «Διατί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἀμαρτωλῶν ἐσθίει καὶ πίνει;» (Ματθ. 9,11. Μάρκ. 2,16).

✓ Δέχθηκε στὰ πόδια του μύρα καὶ φιλήματα ἀπὸ **ἀμαρτωλὴ γυναῖκα**, ἐνῶ ὁ φαρισαῖος ποὺ τὸν φιλοξενοῦσε ἀμφισβητοῦσε μέσα του ἂν εἶνε προφήτης, ἀφοῦ δὲν γνωρίζει «**τίς καὶ ποταπὴ ἡ γυνὴ ἣτις ἅπτεται αὐτοῦ**» (Λουκ. 7,39).

✓ Πῆγε στὸ σπίτι τοῦ ἀμαρτωλοῦ **Ζακχαίου** καὶ αὐτὸ ἐξένισε τότε ὅλους· «**ἰδόντες πάντες διεγόγγυζον λέγοντες ὅτι παρὰ ἀμαρτωλῶ ἀνδρὶ εἰσῆλθε καταλῦσαι**» (Λουκ. 19,7).

✓ Λίγο πρὸ τοῦ πάθους του δέχθηκε στὴ Βηθανία νὰ μυρωθῇ ἀπὸ ἄλλη **γυναῖκα**, ἐνῶ μερικοὶ ἀγανακτοῦσαν διαλογιζόμενοι «**Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη τοῦ μύρου γέγονεν;**» (Μάρκ. 14,4).

Μ' αὐτὰ καὶ ἄλλα παρόμοια ὁ Κύριος ἔδειξε ὅτι ἀδιαφορεῖ συχνὰ γιὰ τὴν «καθὼς πρέπει» κοινωνικὴ συμπεριφορὰ· ὄχι βέβαια γιὰ νὰ σκανδαλίση, ἀλλὰ γιὰ **νὰ μᾶς ὁδηγήσῃ σὲ μιὰ βαθύτερη θεώρησι τῆς πνευματικῆς ζωῆς**. Ἀπὸ αὐτὰ ἐμπνεύσθηκαν ἔπειτα στὴ ζωὴ τους καὶ πολλοὶ ἅγιοι ποὺ ἔμειναν γνωστοὶ στὴν ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία μὲ τὸ ἐπίθετο «**σαλός**».

Ὁ Χριστὸς προχωρεῖ πέρα ἀπὸ τὴν κατὰ κόσμον ἀξιοπρέπεια καὶ ζητάει τὴν **πλήρη καὶ βαθειὰ κάθαρσι τῆς ψυχῆς**, ἡ ὁποία φτάνει νὰ κοσκινίξη καὶ αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς λεπτοὺς διλογισμοὺς καὶ τὰ ἀνεπαίσθητα κινήματα τῆς ψυχῆς. Γι' αὐτὸ ὁ Κύριός μας ἔψεξε καὶ καυτηρίασε τοὺς φαρισαίους τῆς ἐποχῆς του, οἱ ὁποῖοι περιώριζαν ὅλη καὶ ὅλη τὴν ἡθικὴν στὰ ἐξωτερικὰ ἔργα τῆς ἀρετῆς, καὶ ἀδιαφοροῦσαν ἂν ἡ καρδιά τους εἶχε καταντήσῃ φωλιά τῶν φοβερωτέρων παθῶν. Γι' αὐτοὺς καὶ τοὺς ὁμοίους μ' αὐτοὺς ὁ Χριστὸς εἶπε τὸ λόγο «**Φαρισαῖε τυφλέ, καθάρισον πρῶτον τὸ ἐντὸς τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος, ἵνα γένηται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτῶν καθαρόν**» (Ματθ. 23,26).

Ἀναπτύσσοντας τὴ διδασκαλία αὐτὴ τοῦ Χριστοῦ καὶ ὁ ἀπόστολος Παῦλος προτρέπει σήμερα, Κυριακὴ τῶν Βαΐων, τοὺς Φιλιππησίους, καὶ διὰ μέσου αὐτῶν ὅλους τοὺς Χριστιανούς, νὰ καθαρίσουν τὴν διάνοιά τους ἀπὸ κάθε πονηρὴ σκέψι. Τὸ κήρυγμά του εἶνε ὑψηλό, ἄς τὸ ἀκούσουμε· «*Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὐφρημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε*» (Φλ. 4,8). Δηλαδή· Ἀδελφοί μου Χριστιανοί, σταματήστε νὰ σκέπτεστε τὸ κακό· **ἡ διάνοιά σας** ἄς σκέπτεται πάντοτε τὸ καλὸ, ἄς γίνη μιὰ **πινακοθήκη καλῶν καὶ ὠραίων σκέψεων**.

Τί πρέπει λοιπὸν νὰ σκέπτονται οἱ Χριστιανοί; Τὸ καθορίζει λεπτομερῶς ὁ ἀπόστολος.

Νὰ σκέπτεστε, λέει, πρῶτα - πρῶτα «*ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ*». Σκέψεις ἀληθινές εἶνε ὅσα περιέχει ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, τὰ διδάγματα τῶν ἀποστόλων, ἡ διδασκαλία τῶν πατέρων τῆς Ἐκκλησίας· γύρω ἀπὸ τὴν ἀλήθεια αὐτὴ νὰ στρέφεται ἡ διάνοιά μας. Ἡ σκέψι μας λοιπὸν νὰ βυθίζεται μέσα στὶς σελίδες τοῦ Εὐαγγελίου καὶ νὰ ἐντρυφᾷ στὰ θεῖα διδάγματα, ποὺ εἶνε καθαρὴ ἀλήθεια.

Νὰ σκέπτεστε, δεύτερον, «*ὅσα εἶνε σεμνά*». Σεμνές σκέψεις εἶνε ἐκεῖνες ποὺ δὲν προκαλοῦν ντροπὴ. Οἱ σκέψεις μας, δηλαδή, νὰ ἔναι τέτοιες ὥστε, καὶ ἂν τις ἐκφράσουμε μὲ τὸ στόμα καὶ τις ἀκούσουν οἱ ἄλλοι, νὰ μὴ μᾶς κάνουν νὰ κοκκινίζουμε. Ἡ διάνοιά μας νὰ μὴ βόσκη σὲ μέρη ἀκάθαρτα, νὰ μὴν ἀσχολῆται μὲ πρόσωπα καὶ πράγματα, ποὺ καὶ μόνο τὸ ὄνομά τους εἶνε ἀρκετὸ γιὰ ν' ἀνάψη καὶ νὰ πάρη φωτιά ἢ θρυαλλίδα τῆς ἀνηθικότητος.

Μακριὰ λοιπὸν ἀπὸ τὴ διάνοιά μας τὸ ψέμα καὶ τὸ ἄσεμνο· μακριὰ ἀκόμη τὸ ἄδικο. Νὰ σκεπτόμαστε «*ὅσα εἶνε δίκαια*». Ὑπάρχουν διάνοιες κακούργων, κλεπτῶν, πλεονεκτῶν ποὺ μέρα - νύχτα καταγίνονται γύρω ἀπὸ τὸ πῶς θὰ ἐγκληματήσουν, πῶς θ' ἀρπάξουν, πῶς θὰ θησαυρίσουν εἰς βάρος τῶν ἄλλων. Μακριὰ ἀπὸ τὸν Χριστιανὸ τέτοιες σκέψεις. Δικαίωμα εἰσόδου στὸ νοῦ μας ἄς ἔχουν μόνο σκέψεις ποὺ ἀποβλέπουν στὸ δίκαιο· πῶς ὁ πλησίον μας νὰ μὴν ἀδικηθῇ οὔτε στὸ ἐλάχιστο.

Νὰ σκέπτεστε, προτρέπει ἀκόμη ὁ ἀπόστολος Παῦλος, «*ὅσα εἶνε ἀγνά*». Οἱ σκέψεις μας πρέπει νὰ ἔναι ἀγνές. Ὑπάρχουν διάνοιες ποὺ σκέπτονται τὸ πονηρό, καταστρώνουν σχέδια ἐπὶ σχεδίων εἰς βάρος τῆς οἰκογενειακῆς τιμῆς καὶ τῆς ὑπολήψεως τοῦ πλησίον. Μακριὰ ἀπὸ τὸν Χριστιανὸ τέτοιες σκέψεις. Ἡ

διάνοιά μας νὰ εἶνε κλειστὴ σὲ σκέψεις δολιότητος καὶ πονηρίας.

Νὰ σκέπτεστε «*ὅσα εἶνε προσφιλῆ*». Προσφιλές εἶνε κάθε τι ποὺ ἀρέσει στὸ Θεὸ καὶ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Θεοῦ, στοὺς ἐνάρετους καὶ ἀγίους ἀνθρώπους. Βάζοντας σὲ ἐφαρμογὴ αὐτὸ τὸν κανόνα, πάρα πολλὲς σκέψεις δὲν θὰ βρίσκουν θέσι στὸ νοῦ μας· θὰ φεύγουν μακριὰ μας ἔάν, μόλις ἐμφανιστοῦν στὸν ὀρίζοντα τῆς ψυχῆς μας, λέμε στὸν ἑαυτὸ μας· «Αὐτὸ ποὺ σκέπτομαι αὐτὴ τὴ στιγμή εἶνε ἀρεστὸ στὸ Θεό;» ἢ «Θὰ ἤθελα ν' ἀκούσουν οἱ ἅγιοι καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτὸ ποὺ ἐγὼ συζητῶ τώρα μέσα μου;» ἢ «Θὰ ἤθελα κάποιος νὰ γράψῃ σ' ἓνα χαρτὶ αὐτὸ ποὺ τώρα ἐγὼ σκέπτομαι κρυφὰ καὶ νὰ τὸ στείλῃ, σὰν ἓνα γράμμα, στοὺς γονεῖς μου, στοὺς δασκάλους μου ἢ στοὺς πνευματικούς μου πατέρες;».

Νὰ σκέπτεστε τέλος, συμβουλεύει ὁ ἀπόστολος Παῦλος, «*ὅσα εἶνε εὐφρημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος*». Εὐφρημα εἶνε ὅσα ἔχουν καλὴ φήμη καὶ δημιουργοῦν ὠφέλεια στοὺς συνανθρώπους μας. Αὐτὰ νὰ σκεπτόμαστε, κάθε ἀρετὴ καὶ κάθε τι καλὸ καὶ ἐπαινετό.

Ὡ πόσο θὰ προώδευε, ἀγαπητοί μου, καὶ **θὰ ἐξαγιαζόταν ἡ κοινωνία μας**, ἂν ὅλοι βάζαμε σὲ ἐφαρμογὴ τὴ χρυσὴ αὐτὴ συμβουλὴ τοῦ ἀποστόλου!

Ἄν εἶνε ἀλήθεια —καὶ εἶνε ἀλήθεια— ὅτι ἡ κακὴ καὶ πονηρὴ **σκέψι** εἶνε τὸ πρῶτο ψάριο ποὺ γεννᾷ τὴν ἁμαρτία, τότε μὲ τὸ νὰ διώχνῃ κάποιος καὶ νὰ θανατώνῃ τὴν πονηρὴ σκέψι ἐξοντώνει τὴν ἁμαρτία στὴ γέννησί της. Γιατὶ ἀπὸ τὶς κακὲς σκέψεις πηγαίνουμε πρὸς τὶς κακὲς πράξεις, ὅπως πάλι καὶ ἀπὸ τὶς ἀγαθὲς σκέψεις πηγαίνουμε πρὸς τὶς καλὲς πράξεις. **Ἀρχὴ ὅλων τῶν ἐγκλημάτων ἡ τῶν ἀρετῶν εἶνε ἡ σκέψις**. Θέλουμε λοιπὸν νὰ γίνουμε ἅγιοι, ψυχρὲς χριστιανικὲς; Ἄς ἀρχίσουμε ἀπὸ σήμερα νὰ ἐφαρμόζουμε τὴ συμβουλὴ τοῦ ἀποστόλου Παύλου, καὶ νὰ εἴμαστε βέβαιοι, ὅτι σύντομα θὰ πλησιάσουμε στὴν ἀρετὴ· γιατί ἡ ἀρετὴ δὲν εἶνε τίποτε ἄλλο παρὰ ἐκδήλωσις τοῦ ἐσωτερικοῦ μας κόσμου, τῶν σκέψεων καὶ τῶν αἰσθημάτων μας.

Λοιπὸν «*ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὐφρημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε*»· τηρήστε στὴν πράξι αὐτὰ ποὺ εἶδατε στὴ δική μου ζωὴ, λέει ὁ ἀπόστολος Παῦλος, καὶ τότε «*ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν*», ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης θὰ εἶνε πάντοτε μαζί σας.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**